

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR **SENATUL**

LEGE

privind procedura falimentului băncilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege

CAPITOLUL I
DISPOZIȚII GENERALE

Art.1. - Băncilor legal constituite în România, aflate în stare de insolvabilitate, li se aplică procedura falimentului instituită prin prezenta lege.

Art.2. - O bancă este considerată insolvabilă, dacă se află în una din următoarele situații:

- a) banca n-a onorat integral creanțele certe, lichide și exigibile, de cel puțin 30 de zile;
- b) valoarea obligațiilor băncii depășește valoarea activului său.

Valoarea activului și pasivului băncii se va calcula în conformitate cu normele emise de Banca Națională a României în acest sens.

CAPITOLUL II
ATRIBUȚIILE ORGANELOR CARE APLICĂ
PROCEDURA FALIMENTULUI

Art.3.- Principalele atribuții ale tribunalului, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) desemnarea judecătorului sindic și desemnarea cu acordul Băncii Naționale a României a lichidatorului, controlul asupra activității lor și, dacă este cazul, înlocuirea acestora;

b) aprobarea desemnării unor experți, autorizați conform legii, care să ajute pe judecătorul sindic la îndeplinirea îndatoririlor sale;

c) judecarea cererilor de a se ridica administratorilor băncii debitoare dreptul de a mai conduce activitatea acesteia;

d) judecarea acțiunilor introduse de judecătorul sindic pentru anularea unor transferuri cu caracter patrimonial, anterioare cererii introductive;

e) judecarea contestațiilor băncii debitoare ori creditorilor împotriva măsurilor luate de judecătorul sindic;

f) confirmarea planului de distribuire a fondurilor obținute din lichidare;

g) soluționarea obiecțiilor la rapoartele semestriale și la cel final ale judecătorului sindic;

h) darea hotărârilor de începere și de închidere a procedurii.

Art.4.- Hotărârile tribunalului sunt definitive și executorii. În condițiile legii ele pot fi atacate cu recurs.

Art. 5. - Judecătorul sindic este desemnat de către președintele tribunalului, în temeiul Legii nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească.

Art. 6. - În îndeplinirea îndatoririlor sale, care implică aplicarea unor reglementări bancare, judecătorul sindic poate cere și opinia Băncii Naționale a României, în calitatea sa de autoritate de supraveghere bancară.

Art. 7. - Principalele îndatoriri ale judecătorului sindic, în cadrul prezentei legi, sunt:

a) examinarea activității băncii debitoare în raport cu situația de fapt, întocmirea unui raport amănunțit asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la încetarea de plăți, cu menționarea persoanelor cărora le-ar fi imputabilă, și supunerea aceluși raport tribunalului, în termen de 30 de zile de la desemnarea sa;

b) conducerea activității persoanelor pe care le-a angajat să-l ajute;

c) introducerea, la tribunal, de acțiuni pentru anularea actelor frauduloase, încheiate de banca debitoare în dauna drepturilor creditorilor, precum și a unor transferuri cu caracter patrimonial, a unor operațiuni comerciale încheiate de banca debitoare și a constituirii unor garanții acordate de aceasta;

d) menținerea sau rezilierea unor contracte încheiate de banca debitoare;

e) admiterea planului de lichidare a unor bunuri din averea băncii debitoare, până la acoperirea pasivului;

f) la începerea procedurii falimentului, aplicarea sigiliilor, inventarierea bunurilor băncii debitoare și luarea măsurilor corespunzătoare pentru conservarea lor;

g) examinarea creanțelor și, atunci când este cazul, formularea de obiecțiuni la ele;

h) urmărirea încasării creanțelor din averea băncii debitoare, rezultate din transferuri de bunuri sau de sume de bani, efectuate de aceasta înainte de înregistrarea cererii introductive;

i) lichidarea bunurilor din averea băncii debitoare;

j) primirea plăților pe seama băncii debitoare și consemnarea sumelor, în termen de 24 de ore, într-un cont bancar deschis la Banca Națională a României, pe numele averii băncii debitoare, cu drept exclusiv de dispoziție în interesul procedurii;

k) sesizarea tribunalului despre orice problemă care ar cere o soluționare de către acesta;

l) efectuarea oricăror acte de produceră cerute de prezenta lege.

Art. 8. - Banca debitoare și oricare dintre creditorii pot face contestație împotriva măsurilor luate de judecătorul sindic, în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. O astfel de contestație va trebui să fie înregistrată în termen de 10 zile de la data la care măsura a fost luată, iar soluționarea acesteia se va face în maximum 30 de zile. Dacă socotește necesar, tribunalul va ține o ședință, cu citarea autorului contestației, a băncii debitoare, a creditorilor și a Băncii Naționale a României, cu participarea judecătorului sindic.

Art. 9. - În orice stadiu al procedurii, tribunalul poate înlocui pe un judecător sindic cu altul, prin încheiere motivată dată în camera de consiliu.

Art.10.- În toate cazurile de faliment, la propunerea judecătorului sindic și cu avizul Băncii Naționale a României, tribunalul va desemna un lichidator. Acesta va trebui să fie persoană juridică specializată, constituită conform legii.

Art.11.- Un lichidator este investit cu puteri de gestionare și control asupra băncii debitoare și poate lua acele măsuri pe care le consideră necesare la lichidarea activelor băncii debitoare, pentru a se obține valorificarea optimă a acestora, chiar în cazurile în care băncii debitoare i-a fost retrasă autorizația. Aceste măsuri privesc următoarele aspecte:

a) să continue sau să întrerupă, în mod justificat, orice operațiuni;

b) să împrumute bani, garantând cu activele băncii debitoare sau fără garanție;

c) să stabilească din nou ratele dobânzilor aferente pasivelor băncii debitoare, cu condiția ca, totuși, orice nou nivel al ratei dobânzilor să nu fie mai mic decât cel mai scăzut practicat pe piața bancară;

d) să angajeze personalul necesar lichidării;

e) să încheie orice document în numele băncii debitoare, să inițieze sau să apere și să coordoneze, în numele acesteia, orice acțiune sau procedură legală.

Lichidatorul va întocmi un raport lunar asupra evoluției procedurii falimentului, pe care îl va prezenta spre aprobare judecătorului sindic, după care îl va transmite și Băncii Naționale a României. Un astfel de raport va include informații referitoare la valoarea totală a creanțelor asupra băncii debitoare și valoarea totală a activelor băncii debitoare, care au fost vândute.

CAPITOLUL III

PROCEDURA DE SESIZARE A TRIBUNALULUI

Art. 12. - Procedura falimentului va începe pe baza unei cereri introduse de către banca debitoare sau de către creditorii ai acesteia ori de către Banca Națională a României.

Tribunalul competent să soluționeze cererea este cel în a cărui jurisdicție se află sediul central al băncii debitoare.

Art. 13. - Procedura falimentului unei bănci se pornește, de regulă, după constatarea de către Banca Națională a României că aplicarea măsurilor de supraveghere specială, desfășurate în scopul redresării băncii respective, nu a condus la evitarea stării de insolvabilitate.

Art. 14. - Banca debitoare, care nu mai poate face față în totalitate datoriilor sale exigibile cu sumele de bani disponibile, poate adresa tribunalului o cerere pentru a fi supusă dispozițiilor prezentei legi.

Cererea băncii va fi semnată de persoanele care, potrivit prevederilor legii, au calitatea de a o reprezenta.

Art. 15. - Cererea băncii debitoare va trebui să fie însoțită de următoarele acte:

a) bilanțul contabil și copii de pe registrele contabile curente;

b) o listă a tuturor bunurilor băncii debitoare; pentru imobile se vor trece datele din registrele de publicitate imobiliară;

c) o listă a numelor și a adreselor creditorilor, oricum ar fi creanțele acestora - certe sau sub condiție, lichide sau nelichide, scadente sau nescadente, necontestate

sau contestate -, arătându-se suma, cauza și drepturile de preferință;

d) contul de profit și pierderi pe anul anterior depunerii cererii.

Art.16.- Orice creditor, care are o creanță certă, lichidă și exigibilă, poate introduce la tribunal o cerere împotriva unei bănci debitoare, care timp de cel puțin 30 de zile se află în încetare de plăți.

Creditorul nu va putea introduce cererea fără să facă dovada că, în prealabil, ca urmare a introducerii unei acțiuni de executare silită asupra contului bănci debitoare, Banca Națională a României, în calitate de terț poprit, a comunicat că banca respectivă se află în încetare de plăți de peste 30 de zile.

Art.17.- Banca Națională a României, în calitate sa de autoritate de supraveghere bancară, va putea introduce cerere împotriva băncii față de care s-au aplicat măsuri de supraveghere și administrare specială, care nu au condus la redresarea băncii aflate în situația de a nu onora integral plățile.

Art.18.- În urma înregistrării cererii, introduse conform art.14, art.16 și 17, tribunalul va notifica aceasta părților interesate și Oficiului Registrului Comerțului unde banca debitoare este înmatriculată, pentru efectuarea mențiunii.

Toate cheltuielile pentru aceste măsuri vor fi suportate din averea băncii debitoare.

Art.19.- La primul termen de judecată, tribunalul va analiza cererea și, în cazul în care banca debitoare nu contestă situația de insolvabilitate, va dispune începerea de îndată a

procedurii falimentului băncii debitoare.

Contestația împotriva cererii de declanșare a procedurii falimentului se poate face în termen de 5 zile de la data înregistrării acestei cereri.

Tribunalul se va pronunța asupra contestației în termen de 10 zile, termen care poate fi prelungit o singură dată, cu încă 10 zile.

Hotărârea judecătorească privind începerea procedurii falimentului băncii debitoare va fi comunicată de îndată Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, în vederea aplicării reglementărilor privind plata depozitelor garantate.

Art.20. - Tribunalul va comunica Băncii Naționale a României hotărârea sa privind începerea procedurii falimentului băncii debitoare. Banca Națională a României va închide de îndată conturile băncii deschise la Banca Națională a României și va deschide un nou cont, cu mențiunea "banca în faliment". În acest cont se vor vira sumele de bani existente până la acea dată în conturile băncii. În continuare, operațiunile financiare ale băncii în faliment se vor desfășura exclusiv prin acest cont.

Art.21. - Celelalte proceduri de derulare a operațiunilor de lichidare sunt prevăzute de Legea nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, Capitolul III Secțiunea a 6-a "Falimentul", care se vor aplica corespunzător și falimentului băncilor.

CAPITOLUL IV
RĂSPUNDEREA ORGANELOR DE CONDUCERE ȘI A CENZORILOR
BĂNCII AJUNSE ÎN STARE DE FALIMENT

Art.22.- Tribunalul poate dispune ca o parte din pasivul băncii, ajunsă în stare de faliment, să fie suportat de către membrii organelor de conducere - administratori, directori și, după caz, cenzori, dacă au contribuit la falimentul acesteia, prin una din următoarele fapte:

a) au folosit bunurile sau creditele băncii în folosul propriu;

b) au făcut acte de comerț în interes personal, sub acoperirea băncii;

c) au dispus, în interes personal, continuarea unei activități care ducea în mod vădit banca la încetarea de plăți;

d) au ținut o contabilitate fictivă, au făcut să dispară unele documente contabile sau nu au ținut contabilitatea în conformitate cu legea;

e) au deturnat sau au ascuns o parte din activul băncii sau au mărit, în mod fictiv, pasivul acesteia;

f) au folosit mijloace ruinătoare pentru a procura băncii fonduri, în scopul întârzierii încetării de plăți;

g) în luna precedentă încetării plăților, au plătit sau au dispus să se plătească, cu preferință, unui creditor, în dauna celorlalți creditori.

Aplicarea dispozițiilor alin.1 nu înlătură aplicarea legii penale pentru faptele care constituie infracțiuni.

Art.23.- Sumele plătite potrivit art.22 alin.1 vor intra în averea băncii debitoare și vor fi destinate plății datoriiilor.

Art.24.- În vederea luării măsurilor prevăzute la art.22 alin.1, tribunalul poate fi sesizat de către judecătorul sindic, de către oricare dintre creditorii, de către Banca Națională a României sau se poate sesiza din oficiu, pe baza datelor din dosarul cauzei și va dispune măsuri asiguratorii.

Art.25.- Executarea silită împotriva persoanelor prevăzute la art.22 alin.1 se efectuează potrivit prevederilor Codului de procedură civilă.

Art.26.- Procedura falimentului va fi închisă atunci când tribunalul a aprobat raportul final, toate fondurile sau bunurile din averea băncii ajunsă în stare de faliment au fost distribuite și fondurile nereclamate au fost depuse la Banca Națională a României. În urma unei cereri a judecătorului sindic, tribunalul va da o hotărâre închizând procedura. Hotărârea va fi comunicată în scris tuturor creditorilor, băncii debitoare și Băncii Naționale a României, care va închide contul "banca în faliment" existent la aceasta și va vira eventualele sume rămase în cont la bugetul de stat. Aceste sume pot fi solicitate de persoanele îndreptățite, în termenul legal de prescripție.

CAPITOLUL V

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Art.27.- Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă.

Art.28.- Procedurile de reorganizare și lichidare judiciară a băncilor, deschise până la data intrării în vigoare a

prezentei legi, vor fi continuate și închise în condițiile Legii nr.64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, cu modificările și completările ulterioare.

Art.29. - Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art.30. - Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă orice dispoziții contrare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 30 martie 1998, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituția României.

p.PREȘEDINTELE SENATULUI

Radu Vasile

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 30 martie 1998, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituția României.

p.PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Vasile Lupu

București, 15 aprilie 1998

Nr. 83